

www.conpolis.eu

Οι Βασικοί Σκοποί της Ομοσπονδίας
εν συντομία:

- Η ενίσχυση των σχέσεων, η ανταλλαγή ιδεών και η αλληλεγγύη μεταξύ των ανά τον κόσμο Κωνσταντινουπολιτών.
- Η προάσπιση και προώθηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ειδικότερα των δικαιωμάτων των Κωνσταντινουπολιτών, όπως αυτά προστατεύονται από τις διεθνείς συνθήκες και συμβάσεις προστασίας δικαιωμάτων του ανθρώπου.
- Η συμπαράσταση και υποστήριξη προς το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως

Μάιος 2019– Τεύχος 8/5

*Μνημόσυνο υπέρ Ευεργε-
τών-Δασκάλων, σ.2.

Υποστήριξη Ζαπτείου Σχο-
λής, σ.3-4.

Ημερίδα Οι.Ομ.Κω. για Ε-
παναπατρισμό, σ. 6-9.

•Εκδηλώσεις 566ης Επετεί-
ου της Άλωσης, σ.10-18.

•Πρόγραμμα Κοινωνικής
Αλληλεγγύης, σ. 17.

Μηνιαία Ενημέρωση Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών

Το Διοικητικό Συμβούλιο της
Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών
εύχεται σε όλους τους Αναγνώστες του καλό Καλοκαίρι
Υγεία, Ευτυχία και Ειρήνη

Σε αράχνη κρεμάτε η κουρτίνα στο παλάτι των Χοσρωνών,
Η κουκουβάγια ακούγεται στο ανάγλυφο κάστρο του Αφρασιάμ.
στοίχος από ποίημα του Πέρσι ποιητή Σαάδι (1210-1291) που απήγγειλε κατά τον
Κριτόβουλο ο Σουλτάνος Μεχμέτ Β΄ στο κατεστραμμένο παλάτι των Βλαχερνών

Μνημόσυνο στην μνήμη των Ευεργετών και Δασκάλων του Γένους στον Άγιο Γεώργιο Προμπονά μετόχι της Πατριαρχικής Σταυροπηγιακής Μονής Βλατάδων Θεσσαλονίκης

Το Σάββατο 4 Μαΐου 2019 πραγματοποιήθηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου - Προμπονά με τις ευλογίες της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού μας Πατριάρχη κ.κ.Βαρθολομαίου μνημόσυνο για τους Ευεργέτες και Δασκάλους του Γένους μας από τον Επίσκοπο Αμορίου κ.Νικηφόρο, Ηγούμενο της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Βλατάδων.

Η τέλεση του ιερού μνημόσυνου στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Προμπονά έχει ιδιαίτερη σημασία καθόσον ορισμένοι κύκλοι έχουν εκφράσει αδίκως αντιρρήσεις στο να καταστεί ο Ιερός αυτός Ναός μετόχι που ανήκει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο παρά το ότι το Συμβούλιο Επικρατείας έχει απορρίψει τις αντιρρήσεις αυτές.

Στην τελετή παρέστησαν πολλοί συμπολίτες μας εκπρόσωποι των σωματείων: Μορφωτικού Συνδέσμου Γαλατά, Νέου Κύκλου Κωνσταντι-

νουπολιτών, Συνδέσμων Κεντριακιάδων και Ζωγραφειωτών και της Ένωσης Κωνσταντινουπολιτών. Στο σύντομο λόγο που απηύθυνε ο Πρόεδρος Νικ. Ουζούνογλου τόνισε την σημασία της παράδοσης της Ρωμιοσύνης στην φιλανθρωπία με οργάνωση θεσμικά ευαγών ιδρυμάτων και τον ρόλο της παιδείας στην διάσωση του Γένους.

Οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να θαυμάσουν την ωραιότητα τόσο του Ιερού Ναού, του περιβάλλοντα χώρου αλλά και των εγκαταστάσεων που είναι ανοικτές πάντοτε για όλους αλλά ιδιαίτερα στους Κωνσταντινουπολίτες. Σημειώνεται ότι η πρόσβαση στον Ι.Ν. Ναό είναι πολύ εύκολη μέσω του σταθμού ΗΣΑΠ Περισσός.

Ήδη στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Προμπονά γίνονται βαπτίσεις και το χορηγούμενο Πιστοποιητικό είναι του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Ενεργή συμπαράσταση της Οι.Ομ.Κω. προς την Ζάππειο Σχολή

Οι Ηπειρώτες Ευεργέτες Ευαγγελινός και Κωνσταντίνος Ζάππας είχαν διαθέσει όλη την περιουσία τους στα τέλη του 19ου αιώνα για υποστήριξη της Παιδείας του Γένους. Ίδρυσαν δεκάδες σχολεία όπου ζούσε ο Ελληνισμός και μεταξύ αυτών στις πόλεις της Μακεδονίας (Φιλιππούπολη) - Θράκης (Αδριανούπολης) και βέβαια την κορυφαία Ζάππειο Σχολή Κωνσταντινούπολης. Μερίμνησαν με το κληροδότημα που ίδρυσαν στο ελεύθερο Ελληνικό Κράτος, με την διαθήκη τους ,να υποστηρίζουν τα σχολεία αυτά. Το Ζάππειο Μέγαρο Αθηνών επίσης κτίστηκε με δική τους μέριμνα και έξοδα, για να αποτελέσει κέντρο υποστήριξης της παιδείας και της οικονομίας. Μόνο το Σχολείο της Πόλης σήμερα λειτουργεί από όλα που λειτουργήσαν στα τέλη του 19ου αιώνα.

Μεγάλο μέρος της περιουσίας του Κληροδοτήματος Ζάππα εξανεμίστηκε με την απαξίωση των ομολόγων του, που βρισκόταν με ευθύνη των Ελληνικών Κυβερνήσεων σε τράπεζες, με αποτέλεσμα το Κληροδότημα να αδυνατεί ή επικαλείται αδυναμία, να εκπληρώσει την διαθήκη των Ευεργετών από το 2013. Αποτέλεσμα είναι να δημιουργηθούν σοβαρές οικονομικές δυσκολίες στην Ζάππειο Σχολή. Η λειτουργία του Ομογενειακού Συμβουλίου Παιδείας το 2014 υπό την προεδρεία του αείμνηστου π. Δοσίθεου Αναγνωστόπουλου είχε μεριμνήσει ώστε αρκετές Κοινότητες της Πόλης να συνδράμουν οικονομικά στην Ζάππειο Σχολή. Όμως τα τελευταία δύο χρόνια ορισμένες Κοινότητες δεν μπόρεσαν να συνεχίσουν

την συνδρομή τους προς το Σχολείο. Το θέμα τέθηκε πολλές φορές την τελευταία περίοδο στις συνεδριάσεις του Συντονιστικού Συμβουλίου Ομογενειακής Παιδείας.

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. ασχολήθηκε σε πολλές συνεδριάσεις του με το πολύ σοβαρό αυτό ζήτημα, συναντήθηκε τρεις φορές με την Διοίκηση της Ζαππείου Σχολής και ενήργησε στην κατεύθυνση να συμβάλει στην οικονομική υποστήριξη της Σχολής.

Οι ενέργειες της Οι.Ομ.Κω. είχαν τα αποτελέσματα:

- Εγκρίθηκε το ποσό 10.000 Ευρώ από αρμόδιο δημόσιο φορέα το οποίο έχει ήδη αρχίσει να διατίθεται σταδιακά για την κάλυψη μέρους των λειτουργικών αναγκών της Ζαππείου Σχολής.
- Έχουν γίνει συνεχείς παραστάσεις προς την Επιτροπή Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων για να επανέλθει έστω μερικώς η υποστήριξη της Σχολής.
- Υποβλήθηκε στην Διοίκηση της Σχολής υπόμνημα που περιγράφει τις δραστηριότητες της Ζαππείου Επιτροπής Αθηνών (Ολυμπίων και Κληροδοτημάτων), που δείχνει ότι το Ζάππειο Μέγαρο έχει σημαντικά έσοδα αλλά και έξοδα που δεν είναι συμβατά με την διαθήκη των Ευεργετών. Οι εισηγήσεις αυτές είναι για να υποστηριχθούν τα δίκαια αιτήματα της Ζαππείου Σχολής από το αναφερθέν Κληροδότημα.

**ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΗ ΟΙ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΖΑΠΠΙΔΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ
ΕΥΕΡΓΕΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΤΟΥΣ ΝΑ ΔΕΙΞΟΥΝ ΤΟ ΕΜΠΡΑΚΤΟ
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΤΡΟΦΟ ΤΟΥΣ.**

**ΚΑΛΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ
ΑΥΤΟΠΡΟΒΟΛΗ ΚΑΙ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΝΑ ΣΤΡΑΦΟΥΝ ΣΕ ΔΡΑΣΕΙΣ ΠΟΥ
ΘΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ.**

**Η ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΖΑΠΠΕΙΟΥ ΣΧΟΛΗΣ
ΕΧΕΙ ΜΕΓΙΣΤΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ.**

A STAR ALLIANCE MEMBER

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών εκφράζει τις πλέον θερμές του ευχαριστίες προς την Αεροπορική Εταιρεία AEGEAN για την συνεχή υποστήριξη της και ειδικότερα την χορήγηση δωρεάν πέντε εισιτηρίων προς τους Νέους Εθελοντές της Οι.Ομ.Κω. που θα μεταβούν για να προσφέρουν δράσεις επιμόρφωσης στην Παιδούπολη της ν. Πρώτης που εποπτεύεται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Σεμινάριο

«Το Μέλλον της Ρωμιοσύνης στην Ανατολή»

Στην φετινή προκήρυξη υποτροφιών φοιτητών είχε διατυπωθεί οι υποψήφιοι να απαντήσουν κατά πόσο θα συμμετείχαν στο αναφερόμενο σεμινάριο. Οι περισσότεροι είχαν απαντήσει ναι. Το Σεμινάριο θα πραγματοποιηθεί την 13 Ιουλίου 2019 σε συνδυασμό με ημερήσια κρουαζιέρα στον Αργοσαρωνικό.

Η δράση πραγματοποιείται χάρη σε χορηγία της ΑΙΓΕΑΣ ΑΜΚΕ προς την οποία η Οι.Ομ.Κω. εκφράζει τις θερμές της ευχαριστίες.

Ημερίδα «Οι Προοπτικές Εργασίας με Επαναπατρισμό στην Πόλη» 6 Ιουνίου 2019

Η Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών (Οι.Ομ.Κω.) σε συνεργασία με την Ελληνική Εταιρεία Διοίκησης Επιχειρήσεων (ΕΕΔΕ) με την οποία συνεργάζεται εδώ και ένα χρόνο και πλέον, οργάνωσαν την αναφερόμενη Ημερίδα για τους Νέους της Οι.Ομ.Κω.

Σκοπός της Ημερίδας ήταν η ενημέρωση νέων που συνδέονται με την Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών, όπως εθελοντριών και εθελοντών, υποστηριζόμενων στις σπουδές τους τα τελευταία χρόνια, αλλά και γενικότερα ενδιαφερόμενων νέων

για την προοπτική εγκατάστασης και εργασίας στην Πόλη. Η προσπάθεια αυτή εντάσσεται στην δράση της Παλινόστησης νέων Κωνσταντινουπολιτών στην γενέτειρα των γονιών τους.

Η Ημερίδα θα πραγματοποιήθηκε στο Κέντρο της ΕΕΔΕ. Χαιρετισμό απηύθυνε ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΕΔΕ Αναστάσιος Ροδόπουλος, που επεσήμανε την σημασία που δίνει η ΕΕΔΕ στην τόνωση της επιχειρηματικότητας στις γειτονικές χώρες και ιδιαίτερα με τις γειτονικές χώρες.

Ο κ. Α. Ροδόπουλος απευθύνει χαιρετισμό στην Ημερίδα

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος της Οι.Ομ.Κω. Ομοτ. Καθ. Νικόλαος Ουζούνογλου ανέπτυξε τις στρατηγικές της Οι.Ομ.Κω. στο θέμα της Ημερίδας. Οι προσεγγίσεις που προτείνει η Οι.Ομ.Κω. για το θέμα είναι: (α) Η ανοικτή τοποθέτηση του ζητήματος στις αρχές της Τουρκίας: Υπ. Εξωτερικών, Προεδρεία πολιτών του εξωτερικού και KOSGEB (Küçük Orta Şirketler Geliştirme Başkanlığı).

β) Διαμόρφωση προγραμμάτων με άξονες:

- Συνεργασία με ιδιωτικούς φορείς, ΑΕΙ και Ερευνητικά Κέντρα στην Τουρκία
- Δημιουργία Αναπτυξιακών Κέντρων.
- Συνεργασία με Ευαγή Ιδρύματα της Ομογένειας μαζί με Ερευνητικά Εργαστήρια της Ελλάδος, Τουρκίας και χωρών της Ε.Ε.
- Νέο Πρόγραμμα Ενίσχυσης του Επαναπατρισμού .

Στην διάρκεια της ομιλίας του Ομ.Καθ. Νικ. Ουζούνογλου ανακοινώθηκε το Πρόγραμμα Υποστήριξης Επαναπατρισμού Νέων Κωνσταντινουπολιτών που δημοσιεύεται στις επόμενες σελίδες.

Η παρουσίαση του κ. Ν. Ουζούνογλου είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα της Οι.Ομ.Κω. www.conropolis.eu

Ακολούθησε η συζήτηση στρογγυλής τράπεζας με θέμα : «Οι εμπειρίες από την οργάνωση επιχειρηματικών προγραμμάτων στην Τουρκία» με την συμμετοχή των: κ. Γιώργο Ιωαννίδη

(Turkcell) και του κ. Αντώνη Φιλιππίδη (Datasei Bilgi Sistemleri A.Ş) που ο τελευταίος συνδέθηκε διαδικτυακά στην συζήτηση. Η συζήτηση που διήρκησε περίπου μια ώρα έκλεισε με αρκετές ερωτήσεις των συμμετεχόντων. Οι δύο έμπειροι επιχειρηματίες—επιστήμονες εξήγησαν πολλές λεπτομέρειες του τρόπου οργάνωσης των μεγάλων εταιρειών στην Τουρκία και τις διαφορές εργασιακής κουλτούρας που υπάρχει στην χώρα αυτή.

Ο αριθμός των συμμετεχόντων έφθασε άνω των 60 παρά του ότι πολλοί ενδιαφερόμενοι δήλωσαν την αδυναμία τους να συμμετάσχουν λόγω της εξεταστικής περιόδου στα ΑΕΙ.

Ο κ. Γ. Ιωαννίδης και οκ. Αν. Φιλιππίδης (μέσο διαδικτύου) μαζί με τον Νικ. Ουζούνογλου μιλούν στην Ημερίδα

Πρόγραμμα Υποστήριξης Επαναπατρισμού Νέων Κωνσταντινουπολιτών

Ανακοίνωση

27 Μαΐου 2019

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών (Οι.Ομ.Κω.) σε συνεργασία με τις Ρωμαϊκές Κοινότητες της Πόλης ανακοινώνει την έναρξη του Προγράμματος Υποστήριξης του Επαναπατρισμού Νέων Κωνσταντινουπολιτών. Σκοπός του Προγράμματος είναι η ενεργή υποστήριξη προς τα μέλη της νέας γενιάς της Εκπατρισμένης Κοινότητας των Κωνσταντινουπολιτών που επιθυμούν να παλιννοστήσουν στην γενέτειρα γη των γονέων τους. Οι δράσεις του Προγράμματος συνίστανται από τις εξής φάσεις και διαδικασίες:

- 1) Υποβολή αιτήσεων από ενδιαφερόμενους νέες και νέους που επιθυμούν να εγκατασταθούν, εργαστούν και να ζήσουν στην Κωνσταντινούπολη. Δεν υπάρχει συγκεκριμένη προθεσμία υποβολής.
- 2) Προετοιμασία για επαναπατρισμό – παλιννόστηση: τακτοποίηση θεμάτων ιθαγένειας Τουρκίας*, εύρεση στέγης και εργασίας. Η Οι.Ομ.Κω. θα καλύψει τα έξοδα ταξιδιών. Ταχύρρυθμη εκμάθηση στοιχειώδους τουρκικής γλώσσας χωρίς επιβάρυνση.
- 3) Εγκατάσταση στην Κωνσταντινούπολη και περίοδος προσαρμογής. Θα εξασφαλιστεί για εύλογο χρονικό διάστημα κατοικία και θα καλυφθούν τα έξοδα εγκατάστασης.
- 4) Μακροπρόθεσμη συνεργασία για την επίλυση πιθανών προβλημάτων που θα προκύψουν.

Κεντρική πολιτική και πάγια θέση της Οι.Ομ.Κω., τα τελευταία εννέα (9) χρόνια, υπήρξε, πρωτίστως, ενώπιον των αρχών της Τουρκίας, ότι, η κύρια συνιστώσα της θεραπείας των αδικιών και παραβιάσεων των δικαιωμάτων που είχε υποστεί η Ελληνορθόδοξη Κοινότητα, είναι η υποστήριξη από το ίδιο το Κράτος της Τουρκίας της παλιννόστησης των μελών της νέας γενιάς Κωνσταντινουπολιτών και η διασφάλιση από το ίδιο Κράτος του καθεστώτος ισονομίας, ισοπολιτείας και της τήρησης των αρχών του Κράτους νόμων δικαίου (rule of law).

Κατόπιν των ανωτέρω καλούνται οι ενδιαφερόμενοι με καταγωγή από την Κωνσταντινούπολη νέες ή νέοι να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους με την συμπλήρωση και αποστολή του συνημμένου εντύπου. Προτεραιότητα υποστήριξης θα δοθεί σε οικογένειες που τουλάχιστον ένα μέλος τους διαθέτει την ιθαγένεια της Τουρκίας.

Εκ μέρους του Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω.

—————
*Βασική προϋπόθεση είναι κατά την γέννηση του υποψηφίου ένας από τους γονείς τουλάχιστον να έχει την ιθαγένεια της Τουρκίας

Έντυπο Αίτησης

Πρόγραμμα Υποστήριξης Επαναπατρισμού Νέων Κωνσταντινουπολιτών

Ονοματεπώνυμο:

Γέννηση - έτος:

τόπος:

Ονοματεπώνυμο πατέρα:

Ονοματεπώνυμο μητέρας

Ιθαγένειες:

Έχετε ιθαγένεια της Τουρκίας: ΝΑΙ ΟΧΙ

Αν δεν έχετε ιθαγένεια της Τουρκίας είχε τουλάχιστο ένας γονέας ιθαγένεια της Τουρκίας κατά την
γέννηση σας: ΝΑΙ ΟΧΙ

Αν είστε έγγαμη/ος δώστε :

Ονοματεπώνυμο συζύγου

Τέκνα

Σπουδές:

Δημοτικό:

Γυμνάσιο:

Λύκεια:

Ανώτατες Σπουδές:

Μεταπτυχιακά:

Εργασιακή Εμπειρία:

Θέση	Διάρκεια Από - Μέχρι	Αντικείμενο απασχό- λησης	

9) Βαθμός γνώσης της τουρκικής γλώσσας:

Ενδιαφέροντα για εργασία:

Δεσμεύεστε να στείλετε τα παιδιά στα Ομογενειακά σχολεία.

Μνημόσυνο υπέρ του Ήρωα Αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Παλαιολόγου και των πεσόντων κατά την Άλωση της Πόλης το 1453

Στην 566η επέτειο της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 25 Μαΐου 2019 στον Μητροπολικό Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου επιμνημόσυνη δέηση για τον Ήρωα Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Παλαιολόγου και τους συμπολεμιστές που έπεσαν υπέρ πίστεως και πατρίδος.

Στο τέλος της δέησης ο Πρόεδρος της ΟΙ.Ομ.Κω. Νικ. Ουζούνογλου στο σύντομο λόγο του είπε τα εξής: «Στην υπέρ τρισχιλιόχρονη ιστορία το Γένος των Ελλήνων έχει να μνημονεύσει πολλά συμβάντα που εμπεριέχουν μοναδικό χαρακτήρα στην ιστορία της ανθρωπότητας, όπως ο Μαραθώνας, η Σαλαμίνα και οι Θερμοπύλες, το έπος του Αλέξανδρου που ακόμα και σήμερα επηρεάζει τον βίο πολλών λαών, την ανάσταση του Γένους 200 χρόνια πριν ενάντια σε οποιαδήποτε ανθρώπινη σκέψη λογικής για το τόλμημα. Ωστόσο απ' όλα τα γεγονότα αυτά η αντίσταση των Ελλήνων την άνοιξη του 1453 προβάλλει απ' όλα λαμπρότερο καθ' όσον ελάχιστοι μέσα από τα τείχη της Βασιλίδος των Πόλεων υπερασπιζόταν τρεις αξίες στις οποίες είχε στηριχθεί μια χιλιόχρονη πολιτεία.

Οι τρεις αξίες ήταν: η του Χριστού θρησκεία του Θεανθρώπου, η της Ελληνικής παιδείας που καθορίζει την στάση ζωής στον κόσμο και την Ρωμαϊκή οργάνωση κράτους. Ο Ηρωας Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Παλαιολόγος είχε απόλυτη συνείδηση της αλήθειας αυτής, όπως το είπε λίγο πριν την τελική μάχη την νύκτα πριν από την Άλωση. Το πνεύμα της Αυτοκρατορίας δεν συνθηκολόγησε, παρέμεινε ζωντανό στους αιώνες σκλαβιάς που ακολούθησαν και έτρεφε την ελπίδα και το κάνει ακόμα. Αυτό το πνεύμα ήταν που θωράκιζε πνευματικά τους Ρωμιούς και πρώτα τους αμέτρητους νεομάρτυρες που στήλωσαν το Γένος και για να θυμηθούμε μερικούς να αναφέρουμε: την Αγία Αργυρή της Προύσας, τον Άγιο Γεώργιο τον “φουστανελά” Ιωαννίνων και το Άγιο Αχμέτ τον Κάλφα. Η επέτειος αυτή με την έννοια αυτή αποτελεί και αναστάσιμη ημέρα αφού η αφοσίωση και αποφασιστικότητα των υπερασπιστών της Πόλης εμψύχωνε πάντα τους υπόδουλους Έλληνες.

Πριν μεταβούμε στον ανδριάντα του Κων. Παλαιολόγου θα εκφράσουμε τον σεβασμό μας και την ευγνωμοσύνη μας προς το σκήνωμα του μεγίστου νεομάρτυρα Γρηγορίου Ε' Οικουμενικού Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως».

Ακολούθησε η κατάθεση στεφάνου εκ μέρους των Κωνσταντινουπολιτών από την κυρία Ελισάβετ Καλαβίτζογλου-Μακρίδου Πρόεδρο του ΣΕΒΑΣΚ (Σύνδεσμος Βετεράνων Αθλητών εκ Κωνσταντινουπόλεως) στον ανδριάντα του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου που βρίσκεται στην πλατεία Μητροπόλεως. Συμμετείχε στην εκδήλωση η Φιλαρμονική ορχήστρα του Δήμου Αμαρουσίου. Εκ μέρους της Ελληνικής Κυβέρνησης και της Βουλής των Ελλήνων συμμετείχε ο π. Υπουργός και βουλευτής κ, Παναγιώτης Κουρουμπλής.

Στη συνέχεια οι συμμετέχοντες μετέβησαν στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη και κατέθεσαν στέφανα εκ μέρους της Οι.Ομ.Κω., Κωνσταντινουπολικά σωματεία, συνδέσμους της ΑΕΚ και από τον κ. Π. Κουρουμπλή εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων.

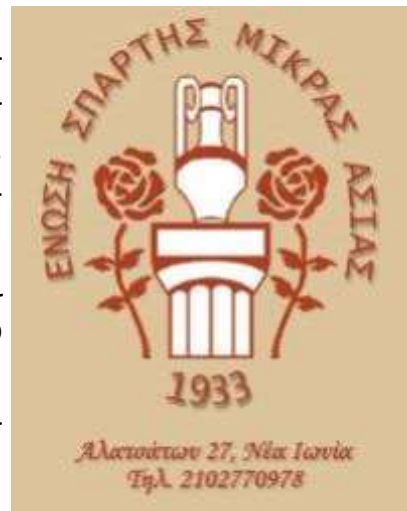
**Ημερίδα στην 566η Επέτειος της Άλωσης της Κωνσταντινούπολης
«Η Ανάκαμψη της Ρωμιοσύνης τους Αιώνες μετά από την Άλωση
και η Αντίδραση της Δύσης: Οι σημερινές Προεκτάσεις»
με την ευγενή φιλοξενία της
Ένωσης Σπάρτης Μικράς Ασίας**

Η Ημερίδα πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 1 Ιουνίου στην φιλόξενη αίθουσα τελετών της Ένωσης Σπάρτης Μικράς Ασίας που βρίσκεται στην Νέα Ιωνία.

Στην έναρξη απηύθυνε θερμό χαιρετισμό ο κ. Χάρης Σαπουντζάκης Πρόεδρος της Ένωσης και επεσήμανε την σημασία της συνεργασίας με την Οικουμενική Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών. Επίσης ανέφερε την παράδοση των Σπαρταλίδων και την ιδιαίτερη τους σχέση με την Ρωμιοσύνη της Πόλης.

Ο Πρόεδρος της Οι.Ομ.Κω. ευχαρίστησε τον κ. Σαπουντζάκη και εξήρε το εξαιρετο έργο που έχει προσφέρει προς τον Ελληνισμό της Ανατολής.

Ακολούθησε το κύριο τμήμα της Ημερίδας με τις ομιλίες των οποίων τις περιλήψεις παραθέτουμε στην συνέχεια:

Ο Ομότ. Καθ. Γ. Κοντογιώργης στην ομιλία του με τίτλο: «Ελληνισμός και Δύση κατά την τουρκοκρατία. Ο ελληνικός οικουμενικός κόσμος αντιμέτωπος με την ανατολική και τη δυτική απολυταρχία». αναφέρθηκε στα εξής:

Ο ελληνισμός της τουρκοκρατίας συνεχίζει να βιώνει την οικουμενική φάση της ιστορίας του που ξεκίνησε με τον Αλέξανδρο και συνεχίστηκε έως και το Βυζάντιο, κατά το οποίο και ολοκληρώνεται με όχημα το κράτος της κοσμοπόλης. Μάλιστα από τον 8ο -9ο αιώνα ο Βυζαντινός κόσμος με τον σταδιακό μετασχηματισμό του κοσμοπολιτειακού συστήμα-

τος σε κράτος της μεγάλης κλίμακας, σε ένα είδος κοσμοπολιτειακού κράτους έθνους. Η ολοκλήρωση της οικουμένης στο Βυζάντιο είχε ως συνέπεια ο καθόλα ανθρωποκεντρικός του κόσμος να απορρίψει επίσης τη δουλεία. Από την δουλκοκτητική κοινωνία οδηγηθήκαμε έτσι στην πολιτειακή κοινωνία. Ο βασιλέας στο Βυζάντιο ήταν εκλεγμένος άρχοντας και μάλιστα εγγεγραμμένος σε ένα αντιπροσωπευτικό πολίτευμα. Η εκλογή του γινόταν

από τη σύγκλητο και τον δήμο, από τους οποίους ελεγχόταν επίσης και εν ανάγκη ανακαλούνταν. Έτσι ο βασιλέας δεν ήταν αυτοκράτορας ούτε και το κράτος αυτοκρατορία όπως στη Δύση. Στον οικονομικό τομέα ήδη από το Βυζάντιο θα εφαρμοσθεί η δημοκρατική αρχή και το σύστημα θα συγκροτηθεί σε συντροφιάς ή όπως θα αποκληθεί αργότερα συντεχνίες. Με τον τρόπο αυτόν διασφαλίσθηκε η κοινωνική ελευθερία. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Βυ-

Ο θαυμάσιος πίνακας Επιτάφιου στην αίθουσα τελετών του Μεγάλου της Ένωσης Σπαρτιατών Μικράς Ασίας

ζάντιο ταξινομείται όχι στο Μεσαίωνα, ως φεουδαρχία, αλλά ομοθετικά στην ελληνική αρχαιότητα, με θεμέλια κοινωνία την πόλη/κοινό. Από το μέσο Βυζάντιο που ξεκίνησε η διαδικασία μετάβασης στην εθνική κοσμόπολη, δηλαδή στη νεότεριכותητα. Η διαδικασία αυτή ανεκόπη με την άλωση του 1204, η οποία έδωσε την ευκαιρία στη δεσποτική Δύση να αναλάβει την πρωτοβουλία των κινήσεων και να ηγεμονεύσει στο νεότερο κόσμο. Παρόλα αυτά, η ανθρωποκεντρική εξέλιξη του ελληνισμού δεν ανεκόπη ούτε με την άλωση του 1453. Στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας ο ελληνικός κόσμος διατήρησε τα κύρια χαρακτηριστικά της οικουμένης, με θεμέλια κοινωνία την πόλη. Έτσι αυτό που αποκαλείται κοινότητα στην τουρκοκρατία είναι η ευθεία συνέχεια της αρχαίας πόλης με δημοκρατικά χαρακτηριστικά. Η ανθρωποκεντρική αντίθεση του ελληνισμού έναντι της φεουδαλικής Δύσης εξηγεί γιατί ο ρόλος της Ορθόδοξης Εκκλησίας σε αντίθεση με την λατινική ομολογή της στήριξε αδιατάρακτα την κοσμική νομιμότητα και την πολιτειακή δημοκρατία, ενώ η καθολική εκκλησία μεταβλήθηκε σε θεωρητικό της θεοκρατικής απολυταρχίας. Επομένως, ο Ελληνικός κόσμος κατά την Τουρκοκρατία κληρονόμησε και διατήρησε την παράδοση της Κοινωνικής του οργάνωσης που ξεκινάει από την αρχαιότητα με θεμέλιο την συγκρότησή του σε πόλεις κράτη.

Αυτή η σημαίνουσα θέση του ελληνικού κόσμου στη διάρκεια της τουρκοκρατίας εξηγεί την ανάληψη της ηγεσίας των χριστιανών από αυτούς, το σημαντικό καθόλα κοσμικό εκπαιδευτικό σύστημα, μοναδικό στο είδος του, την παραγωγή και τη διάχυση ενός απaráμιλλου πνευματικού πολιτισμού, την κυριαρχία της ελληνικής γλώσσας, την ανάπτυξη

μιας εξαιρετικής σε χαρακτηριστικά και επιρροή τέχνη που ήταν διάχυτη στο λαό. Διαπιστώνει κανείς την περίοδο αυτή ότι ο Ελληνισμός κυριαρχεί οικονομικά στο έδαφος τριών Αυτοκρατοριών: της Ρωσικής, της Αυστρο-ουγγαρικής και της Οθωμανική και συνάμα στη Μεσόγειο. Η δημογραφική διάσταση του ελληνισμού είναι εξίσου σημαντική που εκτιμώταν ότι ο Ελληνικός πληθυσμός έφθανε τα 9 εκατομμύρια πριν την επανάσταση. Με αφετηρία την κρίσιμη αυτή θέση του ελληνισμού, και με δεδομένο ότι βίωνε ένα καθεστώς εθνικής κατοχής, οι πνευματικοί του ηγέτες προσδοκούσαν μια εθνεγερσία που θα ανακτούσε την οικουμενική του κοσμόπολη και θα αναλάμβανε πολιτικά τον ρόλο που του αναλογούσε στα λοιπά πεδία του κόσμου της εποχής. Με επανάσταση ή διαδοχή ο ελληνισμός σχεδίαζε την οικειοποίηση του ουσιώδους της οθωμανικής αυτοκρατορίας και μια δημοκρατική πολιτεία.

Η ανησυχία των Δυτικών Κρατών αλλά και της Ρωσίας είναι να μην αντικατασταθεί η διαλυόμενη Οθωμανική Αυτοκρατορία από μια Ελληνική που θα αποτελούσε μια ισχυρή δύναμη στην Ανατολική Μεσόγειο και πολύ επικίνδυνη για τα συμφέροντα των κρατών αυτών. Σε πολλές αναφορές προξενικών αρχών αναφέρεται ο κίνδυνος αυτός. Η οικονομική αντίληψη του Ελληνισμού όπως επίσης και η δημοκρατική του φιλοδοξία ήταν καρφί στο μάτι της ευρωπαϊκής απολυταρχίας. Η στρατηγική της χειραγώγησης του ελληνισμού επιβλήθηκε μετά από την δολοφονία του Καποδίστρια με την εκ των έξω επιβολή της απολυταρχίας της οποίας η πρώτη ενέργεια ήταν η κατάργηση του συστήματος των κοινών και της δημοκρατικής πολιτείας. Αντί επομένως να ιδωθεί το κοινό ως το ανάλογο του κράτους έθνους, και να προβληθεί σ' αυτό το δημοκρατικό του κεκτημένο καταργήθηκαν προκειμένου η ελληνική κοινωνία να εξευρωπαϊσθεί. Το απολυταρχικό αυτό κράτος εχθρευόταν τον μείζονα ελληνισμό και γι' αυτό ουδέποτε αντιμετώπισε σοβαρά την εθνική ολοκλήρωση. Διότι αυτή θα συνεπήγετο ένα βιώσιμο κράτος με δημοκρατικά χαρακτηριστικά, που θα ενσωμάτωνε στους κόλπους του έναν σφριγηλό και με οικουμενική ιδιοσυστασία κόσμο. Εάν όντως ο μείζων ελληνισμός ενσωματωνόταν στο έδαφος του ελληνικού κράτους, τα μέλη της πολιτικής τάξης του θα περιοριζόταν σε κοινοτάρχες ορεινών χωριών. Μπορούμε να αναλογισθούμε επομένως τι θα ήταν σήμερα ο ελληνισμός εάν είχε επιτευχθεί η εθνική ολοκλήρωση ή εάν έστω το νεοελληνικό κράτος είχε συγκροτηθεί γύρω από ένα από τα μεγάλα αστικά κέντρα του ελληνισμού. Ή με διαφορετική διατύπωση τι χάθηκε.

Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήγει η ανάλυση αυτή απολήγει στη διαπίστωση ότι η απελευθέρωση όπως έγινε όχι μόνο δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες και στους σχεδιασμούς του ελληνισμού της τουρκοκρατίας, αλλά και αποτέλεσε την εδραία βάση για την αποδόμηση του συνόλου ελληνισμού και για την κακοδαιμονία που τον συνοδεύει στη διάρκεια του μετεπαναστατικού του βίου μέχρι σήμερα. Με άλλα λόγια για την κακοδαιμονία αυτή δεν φταίει η ελληνική κοινωνία αλλά το καθόλα αναντίστοιχο προς αυτήν κράτος που

επέβαλε η πρόσδεσή του στην δυτική πολιτειακή μοναρχία.

Στην εισήγηση του ο Καθ. Χ. Παπασωτηρίου με θέμα : «Η Ανθηση του Ελληνισμού της Διασποράς τον 18ο και 19ο αιώνα», ανέπτυξε σε λεπτομέρεια την ανασυγκρότηση της δύναμης του Ελληνισμού στην διάρκεια του 18ου -19ου αιώνα μέσα σε τέσσερις αυτοκρατορίες: Την Ρωσική, Αυστροουγγρική, Οθωμανική και Βρεττανική μετά από το 1882. Για όλες τις περιπτώσεις ο ομιλητής παρουσίασε τα αποτελέσματα της παρουσίας του Ελληνισμού στον ευρύτερο χώρο της Ανατολικής Μεσογείου και της Ευρώπης. Η ανάπτυξη αυτή ήταν εντυπωσιακή που εκδηλώνεται με κορυφαίες μορφές ικανών ελλήνων. Ωστόσο η ευρεία ανάπτυξη επλήγει από τον εθνικισμό. Υπάρχει το παράδοξο ότι το πρώτο έθνος-κράτος στην Βαλκανική υπήρξε το Ελληνικό που προσδιόρισε την πορεία του με την δημιουργία αυτοκέφαλής εκκλησίας απομακρυνόμενο από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την προσπάθεια σύνδεσης με την αρχαιότητα αποσιωπώντας το Βυζάντιο. Η επιλογή αυτή οδήγησε στην καταστροφή του 1922. Το γεγονός ότι σήμερα βρισκόμαστε σε μια διαδικασία δημιουργίας υπερκρατικών δομών όπως της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ένα αισιόδοξο μήνυμα που ανοίγει το πεδίο επαναδραστηριοποίησης του Ελληνισμού ξανά.

Ο τρίτος ομιλητής Επ. Καθ.. Δ. Τσιριγώτης στην ομιλία του με τίτλο: «Το Ανατολικό Ζήτημα και η Μεγάλη Ιδέα. Μια μακροσκοπική αποτίμηση του εγχειρήματος της εθνικής ολοκλήρωσης στην ιστορική διαχρονία», ανέλυσε σε λεπτομέρεια τις στρατηγικές των Δυτικών Κρατών – πρωτίστως- της Βρεττανικής Αυτοκρατορίας και της Ρωσίας που είναι ανοικτά αντικρουόμενα συμφέροντα στην Ανατολική Μεσόγειο και στα εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Παράλληλα η Αυστρο-ουγγρική Αυτοκρατορία είχε επικεντρώσει τα συμφέροντα της στην Βαλκανική χερσόνησο ενώ η Γαλλία στην Βορειο-δυτική Αφρική και η Ιταλία στην Λιβύη. Η Γερμανική διείσδυση που εκδηλώνεται δυναμικά με αποκορύφωμα την κατασκευή της σιδηροδρομικής γραμμής Βερολίνου – Βαγδάτης. Επισημάνθηκε ότι εκτός του Καποδίστρια δεν υπήρξε κάποια στρατηγική από το ελεύθερο ελληνικό κράτος για την εθνική ολοκλήρωση που έφερε τον τίτλο Μεγάλη Ιδέα. Ο ρόλος της Βρετανίας στην ίδρυση του νέου Ελληνικού Κράτους υπήρξε να εμποδιστεί η κάθοδος της Ρωσίας στην Μεσόγειο. Το εγχείρημα για την Μεγάλη Ιδέα περιορίστηκε από την κατάσταση προτεκτοράτου που αποτελούσε από την νεοελληνική πολιτεία αλλά την σύγκρουση μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων στα πλαίσια του Ανατολικού ζητήματος. Ο παράγοντας αυτός υπήρξε καθοριστικός του αποτελέσματος της Μικρασιατικής καταστροφής του 1922.

Ο τελευταίος ομιλητής ο Ομοτ. Καθ. ΕΜΠ Νικόλαος Ουζούνογλου στην ομιλία του με τίτλο: «Η αντίδραση της Οθωμανικής - Τουρκικής εξουσίας κατά της αναγνώρισης δικαιωμάτων στις μη-Μουσουλμανικές Κοινότητες τον 19-20 αιώνα και η στάση του ξένου παράγοντα», αρχικά αναφέρθηκε στις συνθήκες διακρίσεων που επικρατούσαν στους μη-Μουσουλμάνους στην Οθωμανική Αυτοκρατορία με βάση τον Ισλαμικό Νόμο και στις σχετικές κρατικές δομές που λειτουργούσαν με το δεδομένο αυτό καθεστώς όπως είχε οριστεί από τον Σουλτάνο Μεχμέτ Β΄ γνωστό ως Φατίχ- Πορθητή. Το καθεστώς του «Επικυριαχούμενου Μιλλέτ» που ίσχυε για όλες τις μη-Μουσουλμανικές Κοινότητες σε αντίθεση με τους Μουσουλμάνους που ήταν « το Κυρίαρχο Μιλλέτ» αποτελούσε την βάση του συστήματος αυτού που στερούσα πλήθος δικαιωμάτων στους μη-Μουσουλμάνους όπως την προσφυγή στην δικαιοσύνη ακόμα και να είναι μάρτυρες στα δικαστήρια, περιορισμοί στην ιδιοκτησία γης κτλ. Από τις αρχές του 19ου αιώνα αρκετοί ανώτατοι κρατικοί λειτουργοί της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας άρχισαν να καταλαβαίνουν ότι το σύστημα αυτό ήταν εμπόδιο στον εκσυγχρονισμό της κρατικής μηχανής με συνέπεια η Αυτοκρατορία δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει τις Δυτικές Δυνάμεις και ιδιαίτερα την Ρωσική Αυτοκρατορία που από τις αρχές του 18ου αιώνα είχε αρχίσει να διεκδικεί εδάφη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αρχικά οι μεταρρυθμίσεις στην Οθωμανική Αυτοκρατορία περιορίστηκαν στον εκσυγχρονισμό του στρατού με τον Σουλτάνο Σελίμ Γ΄ που δολοφονήθηκε από τους αντιδρώντες γενίτσαρους. Η κατάργηση του σώματος των Γενιτσάρων με τον μαζική εξόντωση τους το 1826 από τον Σουλτάνο Μαχμούτ Β΄ αποτελεί ένα κρίκο στην διαδικασία αυτή με τραγικές διαστάσεις. Τελικά το 1839 η Σουλτανική εξουσία με την κήρυξη του Φιρμάνιου Τανζιμάτ αναγνώρισε την ισότητα ενώπιον των νόμων όλων υπηκόων του. Σε δεύτερη φάση μετά από τον Κριμαϊκό πόλεμο το 1856 ο Σουλτάνος Αμπδούλ Μετζίτ κήρυξε το φιρμάνι Ισλαχάτ που διέυρυνε το πρώτο. Με σιγουριά μπορούμε να πούμε ότι η εικοσαετία 1856-1876 ακόμα και μέχρι σήμερα αποτελούν την περίοδο που σε νομικό επίπεδο εκδόθηκαν νόμοι που προέβλεπαν ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις για την επικράτηση της ισονομίας μεταξύ των πολιτών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Όμως ο σκληρός πυρήνας της εξουσίας αντέδρασε με πείσμονα τρόπο στις μεταρρυθμίσεις και ειδικότερα στην προοπτική της εφαρμογής τους. Ο πρώτος πυρήνας της αντίδρασης αυτής προερχόταν από μια οργάνωση με το όνομα «Νέων Οθωμανών» που είχαν ως σύνθημα την αρχή «ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΟΙ ΠΡΩΗΝ ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΟΥΜΕΝΟΙ» να έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους «ΚΥΡΙΑΡΧΟΥΣ». Στο κίνημα αυτό συμμετέχουν ονόματα όπως ο ποιητής Ναμίκ Κεμάλ, ο αργότερα μεγάλος βεζίρης Μιτχάτ Πασάς, ο ουλεμάς Αλί Σουαβί κτλ. Είναι άτομα που χρησιμοποιούν τον Ισλάμ ως «εργαλείο» για την κατάκτηση της εξουσίας και την απόρριψη απόδοσης δικαιωμάτων προς τους μη-Μουσουλμάνους. Είναι ενδιαφέρον ότι η σύγχρονη Κεμαλική αντίληψη της ιστορίας αποδίδει σε αυτούς τον τίτλο

μαχητών υπέρ της ελευθερίας. Η ομάδα αυτή οργανώνει το πραξικόπημα την 30/5/1876 κατά του Σουλτάνου Αμπντούλ Αζίζ και τον δολοφονεί. Το 1879 την οργάνωση αυτή την διαδέχεται στο Σωματείο της Ένωσης και Προόδου (ΣΕΠ) που είναι και ο οργανωτής του προγράμματος αφανισμού όλων των Χριστιανών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Το ΣΕΠ που λειτούργησε και ως κόμμα μετά από το 1908, εγκαθίδρυσε μια στυγνή δικτατορία από τις αρχές του 1913 μέχρι το τέλος του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου και είναι υπεύθυνο για την ολοκληρωτική καταστροφή των Χριστιανικών Κοινοτήτων της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Αν και το ΣΕΠ αντιπολιτεύτηκε την εξουσία του Σουλτάνο Χαμίτ Β'. Το Σωματείο ή Κομιτάτο Ένωσης και Προόδου που συνήθως ονομαζόταν είχε την βαθιά ριζωμένη ιδεολογία ότι για την μετεξέλιξη της Αυτοκρατορίας σε ένα έθνος κράτος ήταν ανάγκη η εξαφάνιση όλων των μη-Μουσουλμάνων αφού δεν δεχόντουσαν να εγκαταλείψουν την θρησκεία, γλώσσα και έθιμα τους. Συμπερασματικά είναι αναγκαίο να γίνει κατανοητό ότι η κρατική πολιτική του αφανισμού των μη-Μουσουλμάνων προέρχεται από την αντίδραση στην απόδοση ίσων δικαιωμάτων στους μ-Μουσουλμάνους της Αυτοκρατορίας και προήλθε από τον πυρήνα της κρατικής εξουσίας της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας φθάνοντας ακόμα και στην ανατροπή Σουλτάνων. Η διαδικασία αυτή ξεκίνησε 50 χρόνια πριν από την συνήθως αναφερόμενη ημερομηνία του έτους 1908 που είναι και το κομβικό σημείο που καταλαμβάνει σταδιακά την εκτελεστική εξουσία το ΣΕΠ που είναι γνωστό και ως «Νέοι Τούρκοι (Young Turks)».

Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες προς τον Πρόεδρο κ. Χ. Σαπουντζάκη και τα μέλη του Δ.Σ. της Ένωσης Σπάρτης Μικράς Ασίας για την φιλοξενία τους.

Εντατικοποίηση των Δράσεων Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Προγράμματος «Μηνάς Τσιτσάκος» της Οι.Ομ.Κω.

Οι ανάγκες που συνέχεια αυξάνονται συμπολιτών μας μας καλεί να εντατικοποιήσουμε τις προσπάθειες μας. Πέρα από τις δράσεις που είναι εδώ και 6 χρόνια σε εφαρμογή και αυξάνεται ο όγκος τους προκύπτουν πολλά νέες ανάγκες για συνδρομή. Για να δώσουμε μια ιδέα των θεμάτων αυτών δίνουμε μερικά παραδείγματα:

Α) Συμπολίτισσα μας που είχε απελαθεί από το κράτος της Τουρκίας το 1964 αλλά επέστρεψε στην Πόλη πριν 20 χρόνια αναγκάστηκε όντας βαριά ασθενής να εγκαταλείψει την γενέτειρά της με διαβατήριο ενός ταξιδιού....Φιλοξενήθηκε στον Νέο Οίκο του Πολίτη και ήδη μετά από την έκδοση ΑΦΜ και ΑΜΚΑ βρίσκεται σε κρατικό νοσοκομείο Αθηνών. Γίνονται όλες οι απαραίτητες ενέργειες για να τύχει των καλλίτερων ιατρικών υπηρεσιών.

Β) Κηδεύτηκε με μέριμνα της Οι.Ομ.Κω. συμπολίτης που οι συγγενείς τον είχαν εγκαταλείψει. Ο συμπολίτης μας είχε βρεθεί πριν τρία χρόνια νοσηλευόμενος στο Νοσοκομείο ΕΛΠΙΣ με οξύ διαβήτη με αποτέλεσμα να ακρωτηριαστεί το πόδι του. Φιλοξενήθηκε τα τελευταία τρία χρόνια στην Εστία Κωνσταντινουπόλεως αλλά υπέστη εγκεφαλικό και να επέλθει το μοιραίο. Το Δ.Σ. της Οι.Ομ.Κω. εκφράζει τις θερμές του ευχαριστίες του προς την Εστία Κωνσταντινουπόλεως.

Γ) Πρόσφατα έχει αλλάξει το σύστημα έγκρισης και ανανέωσης των Αναπηρικών Συντάξεων που προϋποθέτει οι γνωμάτευση ιατρών να υποβάλλεται από το διαδίκτυο. Επειδή όμως ως συνήθως τα νέα λογισμικά δεν λειτουργούν σωστά αλλά και οι ανάπηροι έχουν ανάγκες που δεν μπορούν να περιμένουν, υπάρχει η ανάγκη της στενής παρακολούθησης των διαδικασιών που απαιτούν :

ΥΠΟΜΟΝΗ– ΤΡΕΞΙΜΟ και ΕΥΡΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ.

**Ἡ ἐφαρμογὴ στὸν 20ο αἰῶνα τῶν δικαίων καὶ προνομίων
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή
Ἀλήθειες ποὺ ἀνατρέπουν ψευδολογίες ἀνιστόρητων μισθοφόρων*
Τοῦ Ἀριστείδη Πανώτη
Ἀρχοντος Μ. Ιερομνήμονος τῆς Μ.τ.Χ.Ε**

Κοσμοϊστορικὰ γεγονότα συνέβησαν στὸν 20ον αἰῶνα ποὺ ἐκτὸς τῶν ὀδυνηρῶν ἀνθρώπινων θυσιῶν καὶ καταστροφῶν εἶχαν καὶ τεράστιες ἐπιπτώσεις στὴν Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας στὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή. Ἡ Οθωμανικὴ Αὐτοκρατορία συρρικνώνεται καὶ στοχεύει στὴν κατάλυση κάθε «προνομιακῆς» συμφωνίας μὲ τοὺς ἐκεῖ χριστιανικοὺς λαοὺς μήπως ἀποκτήσει κάποια ὁμοιογένεια. Αὐτὰ τὰ γεγονότα ἐπιταχύνουν τίς ἐπαναστατικὲς ἐξελίξεις μέσα στὴν ἀχανή χώρα τῆς Ρωσίας ὅπου ἀπὸ μακρόν σοβεῖ μεγάλη πολιτικὴ, κοινωνικὴ καὶ οἰκονομικὴ κρίση. Τὸ τσαρικὸ καθεστῶς καταλύεται τὸν Μάρτιο τοῦ 1917 καὶ μαζί του συμπαρασύρει καὶ τὴν λεγόμενη Αὐτοκρατορικὴ Ἐκκλησία τῆς Ρωσίας. Τὴν ἀνατροπὴ διαπράττει ἡ σοσιαλιστικὴ ἐπαναστατικὴ κυβέρνησις τοῦ Γεώργκι Λβόφ, στὴν ὁποία ἔπαιζε σημαντικὸ ρόλο ὁ δικηγόρος Αλέξανδρος Κερένσκυ, ὡς ὑπουργὸς Δικαιοσύνης καὶ Πολέμου. Ὅμως ὁ Βλαδίμηρος Ἰλίτς, γνωστός μὲ τὸ ψευδώνυμο Λένιν, ἐπιτήδεια καὶ μαχητικὰ μὲ τοὺς μπολσεβίκους τοῦ κέρδισε τὴν ἐξουσία καὶ ὡς κυρίαρχος πλέον τοῦ κράτους γίνεται ὁ ἐκφραστής τῶν ἀκράιων Μαρξιστικῶν ἰδεοληψιῶν ἐναντίον τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Γερμανός Ε΄

Α. Ἡ ἀνασύστασις τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας τὸ 1918
Ἡ «ἄφρων» αὐτὴ ὀργὴ ἀφύπνισε τὸ ἔνστικτον τῆς αὐτοσυντήρησης τῆς ὀρθόδοξης ρωσικῆς εὐσέβειας ποὺ δὲν ἐμπιστευόταν πλέον τὴν πορεία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς στὴν ἀπὸ τὸ 1721 ἀπόλυτη κρατικὴ δεσποτεία καὶ ἀπὸ τὸ 1905 σκεπτόταν τὴν ἐπιστροφὴ τῆς πατριαρχίας στὴ Μητρόπολη τῆς Μόσχας. Τὸ ἐπαναστατικὸ κλίμα τῶν ἡμερῶν προμήνυε ἔκρηξη ἐμφύλιας συγκρούσεως καὶ αὐτὸ ἀνάγκασε τὴν Ἐκκλησία νὰ ἐπιταχύνει τὴ σύγκληση στὶς 30

* Το ἀρθρο ἀποτελεῖ ἀναδημοσίευση ἀπὸ τὴν ιστοσελίδα:

<http://fanarion.blogspot.com/2019/06/20.html?m=1>

Ὁκτωβρίου 1917 μεγάλης Πανρωσικῆς Κληρικολαϊκῆς Συνόδου. Σ' αὐτὴν συμμετεῖχαν 317 μέλη καὶ οἱ 141 ψήφισαν «ὕπὲρ» τῆς ἀνασυστάσεως τῆς πατριαρχίας, ἐνῶ οἱ 112 ποὺ ἀποτελοῦσαν τὴν συντηρητικὴ μειονοψηφία ψήφισαν τὸ «κατὰ» γιατί ἐφοβοῦντο μέσα στὸ ἐπαναστατικὸ κλίμα τὴν ἀνάφλεξη τοῦ καταπιεσμένου μεταρρυθμιστικοῦ ζήλου πρὸς ἐπίλυση τῶν ἀπὸ μακροῦ χρόνου σωβούντων ἐκκλησιαστικῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦσαν καὶ τὴν ἐκεῖ τοπικὴ Ἐκκλησία ὅπως καὶ τὸ σύνολο τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τελικὰ προκρίθηκε ἡ ἀνάδειξη «Πρώτου» στὴν τοπικὴ ρωσικὴ Ἱεραρχία. Ἡ κυβερνώσα μέχρι τότε συλλογικὴ ἡγεσία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Πετροπόλεως ἦταν ἀπόλυτα ἐλεγχόμενη ἀπὸ τὰ θελήματα τῆς τσαρικῆς ἐξουσίας παρά τὴν ὑφιστάμενη νομοθεσία. Στις 15 Αὐγούστου 1918 συγκαλεῖται στὴ Μόσχα νέα ἐκλογικὴ Πανρωσικὴ Σύνοδος μὲ προεδρεύοντα τὸν ἐκεῖ μητροπολίτη Τύχωνα. Στὴν ὀργάνωση τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας ἀκολουθεῖται ἡ συμβουλὴ τοῦ ἱστορικοῦ καθηγητῆ Ἰβάν Ι. Σοκόλοφ, εἰδήμονα «τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας Κων/πόλεως τὸν ΙΘ' αἰῶνα» καὶ Μ. Ἱερομνήμονα τῆς Μ.τ.Χ.Ε.. Γιὰ τὴν ἐπιλογή τοῦ ὑπατου ἱεράρχη τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας ἀρχικὰ ἐκλέκτηκαν 25 ὑποψήφιοι καὶ μετὰ μὲ νέα ἐκλογή σχηματίσθηκε ἐξ αὐτῶν τὸ «τριπρόσωπο». Πρῶτος ἐξελέγη ὁ Χαρκώβου Ἀντώνιος μὲ 101 ψήφους, μετὰ ὁ Νόβγκοροντ Ἀρσένιος μὲ 27 ψήφους καὶ τρίτος ὁ Μόσχας Τύχων μὲ 25 ψήφους. Ἡ τελικὴ ἀνάδειξη τοῦ νέου Προκαθήμενου διεξήχθη κατὰ τὸ ἀποστολικὸ πρότυπο μὲ «κλήρωση» (Πραξ.α'26) στὸν ἱστορικὸ ναὸ τοῦ Σωτῆρος καὶ ἐκλέχτηκε ὡς Πατριάρχης ὁ Μόσχας Τύχων.

Ο Πατριάρχης ὁ Μόσχας Τύχων.

Ἀμέσως μὲ τὸ «εἰρηνικὸ γράμμα» του γνωστοποίησε τὴν ἐκλογή του στὸν ἐν ἐνεργείᾳ Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Γερμανόν Ε' καὶ τοῦ ἐπιζητεῖ: τὴν πεπειραμένην βοήθειαν ἐν τῇ προκειμένη ἡμῖν πατριαρχικῇ ἐργασίᾳ καὶ ἐκκλησιαστικῇ διοργανώσει» δεδομένου ὅτι ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος τῆς Κων/πόλεως «διετέλει ἐν στενωτάτῃ κοινωνίᾳ καὶ ἐνότητι μετὰ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας» καὶ μετὰ τὴν ἀποκατάσταση τῆς πατριαρχίας ὁδεύει πρὸς ἐδραίωσιν καὶ ἐπέκτασιν καὶ μεγένθυσιν τῆς στενῆς, ζωῆς καὶ ζωτικῆς ἀμοιβαίας κοινωνίας

τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῆς προεξαρχούσης τῇ τιμῇ μεταξὺ πασῶν τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κων/πόλεως». Ὁ πατριάρχης Γερμανὸς Ε΄ μὲ πολλή χαρὰ καὶ στοργή τοῦ ἀπάντησε μὲ πατριαρχικὸ γράμμα εὐχόμενος γιὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἱεροῦ χρέους του νὰ «λογίζεται πᾶν τὸ ἐφ' ἑαυτῇ πράττειν εἰς τὴν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κράτυνσιν τῶν ἱερῶν τούτων δεσμῶν» μεταξὺ Κων/πόλεως καὶ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας. Μὲ αὐτὸν τὸν ἀπὸ αἰώνων κανονικὸ τρόπο ἀποδέχθηκε ἡ Ἐκκλησία Κων/πόλεως τὴν πλήρη ἐπανόρθωσιν τῆς πατριαρχικῆς ἀξίας τῆς Μητροπόλεως Μόσχας.1

Αὕτῃ τὴν κανονικὴ ὑπόδειξι ἀκολούθησαν καὶ τὰ πρεσβυγενῆ Πατριαρχεῖα καὶ οἱ λοιπὲς ὀρθόδοξες Ἐκκλησίαι ἀπαντήσαντες στὰ ἀποσταλέντα «εἰρηνικά γράμματά» του δείχνοντας τὴν πανορθόδοξον συμφωνίαν γιὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς πατριαρχίας στὴν ἐν Ρωσίᾳ Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Δὲν ἔπρεσαν στὴν παγίδα τῶν προαγγελιῶν ἀνάρμοστων γνωμοδοτήσεων ἄνευ ἀκριβοῦς κανονικῆς γνώσεως τῶν ὑπαρχόντων κανονικῶν δεδομένων, ὅπως συνέβη πρόσφατα μὲ τὴν πονηρὴ μεθοδεῖα τῶν Μοσχοβιτῶν. Τὴν ἐκλογὴ τοῦ Τύχωνα ὁμῶς ἀμφισβήτησαν τόσον ὁ πλειονοψηφήσας μητροπολίτης Ἀντώνιος μετὰ Κιέβου ἀπὸ Χαρκώβου, καθὼς καὶ οἱ ἐπίδοξοι ἀνακαινιστὲς ποὺ μετὰ τριχοτόμησαν τὸ ρωσικὸ ποίμνιο. Ὅμως ἡ ἐκ Φαναρίου ἀπάντησις στὸ εἰρηνικὸ γράμμα τοῦ νεοεκλεγέντος τοῦ πατριάρχου Γερμανοῦ Ε΄, στήριξε ἀπόλυτα τὴν ἐγκυρότητα τόσον τῆς ἀνασυστάσεως τῆς ρωσικῆς πατριαρχίας ὅσον καὶ τὸν ἐκλεγέντα Προκαθήμενον καὶ συνετέλεσε στὴν ἀνάδειξιν τῆς κανονικότητος τῶν συντελεσθέντων καὶ μετὰ τρεῖς περίπου μῆνες πραγματοποιήθηκε στίς 29 Νοεμβρίου 1918 ἡ ἐνθρόνισις τοῦ στὸν ἀρχαῖον καθεδρικὸ ναὸ τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» στὸ Κρεμλῖνον παρ' ὅτι αὐτὸς βρισκόταν στὰ χέρια τῶν Μπολσεβίκων. Ἐξ ἄλλου στὸν ἴδιον ναὸ πρὶν 329 χρόνια ὁ πατριάρχης Ἱερεμίας Β΄ ἐνθρόνισεν καὶ ὡς πρῶτον Πατριάρχην «πασῶν τῶν Ρωσιῶν» τὸν Μόσχας Ἰώβ! Στὴν ἐνθρόνισιν αὕτῃ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἐκπροσώπησε ὁ Βατοπαιδινὸς ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Δημόπουλος, ἡγούμενος τοῦ πατριαρχικοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Σεργίου στὴ Μόσχα ποὺ τότε ἀσκοῦσε καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀποκρισιαρίου στὴ Ρωσικὴ πρωτεύουσα.2

Τὸ ἐγκατασταθὲν τότε στὴ Ρωσίαν καθεστὼς λόγῳ προσηλώσεώς του στὴν Μαρξιστικὴ ἰδεολογία ἦταν ἀκραίων ἀντιθρησκευτικῶν τάσεων καὶ εὐθύς κατέστησε ἐχθρικὸ τὸ κράτος στὴν Ἐκκλησίαν. Ἐκ τῶν πρώτων ἐνεργειῶν τοῦ Λένιν ἦταν ἡ ἐθνικοποίησις τῆς πάσης μορφῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τῶν ναῶν καὶ τῶν μονῶν, ἀπογυμνώνοντάς τιν ἀπὸ πόρους αἰώνων ποὺ στήριζαν τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ πατριάρχης Τύχων γιὰ νὰ σταματήσῃ τὴ ληστρικὴ μανίαν τῆς ἀρπαγῆς αὐτῆς στίς 19 Ἰανουαρίου τοῦ 1919 πραγματοποιήσῃ τὸν

«άφορισμό» τῶν ἐμπλεκόμενων ὀρθοδόξων στὸ ἀνίερο ἔγκλημα ποὺ ἐξώργισε τὸ καθεστῶς καὶ προέβη ἀδίστακτα σὲ σειρὰ ἀντίθρησκευτικῶν ἀποφάσεων, ἀρχῆς γενόμενης ἀπὸ τὸν χωρισμὸ Ἐκκλησίας καὶ Κράτους. Ἐκτοτε ἄρχισε ὁ σκληρὸς καὶ ἀνηλεὲς ἀθεϊστικὸς διωγμὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Πληρώματός της, ποὺ κράτησε περίπου μισὸ αἰῶνα καὶ καταγράφηκε στὴν Ἱστορία ὡς τὸ δυσεβέστατο ἐπαναστατικὸ κακούργημα τοῦ 20οῦ αἰῶνα κατὰ τῶν πιστευόντων ἀνθρώπων, ποὺ ἀντὶ νὰ καταστρέψει μεγάλυνε τὴν πίστη στὴν Ἐκκλησία.

Ἔπεται συνέχεια...

1 Περ. Ἐκκλ. Ἀλήθεια. Κπ. τ. 42 (1918),σελ.86, 113,128,129,134,137. καὶ Βλ. Φειδᾶ. Ρωσικὴ Ἐκκλησία. Θ.Η.Ε. 1τ.10.στ.976-1086 καὶ τοῦ ἰδίου. Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία τῆς Ρωσίας. 3η ἐκδοση Ἀπ. Διακονία Ἀθῆναι. 1988. σσ. 466.

2 Ο Βατοπαιδινὸς ἀρχιμανδρίτης Ἰάκωβος Δημόπουλος ἀποκρισάριος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴ Μόσχα προσπαθώντας νὰ διαφυλάξει ἀβλαβὲς τὸ μετόχι ἀφιερωμένο στὸν Ἅγιο Σέργιο δέχθηκε ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους μεγάλη ταλαιπωρία καὶ ξυλοδαρμούς ὡς κληρικὸς καὶ ἔφθασε νὰ ζεῖ μετὰ τοῦ λαοῦ στὴ Μόσχα μὲ ἔσχατη πενία μὴ ἔχων οὔτε τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα γιὰ τὴ ζωὴ του καὶ ἀνεπαύθη ἐκεῖ ἐν Κυρίῳ στὶς 20.1.1924.

**Με Γοργούς Ρυθμούς προσχωρεῖ ἡ ἀνέγερση τοῦ Μνημείου
Πεσόντων Κωνσταντινουπολιτῶν στους Αγῶνες τοῦ Γένους κατὰ τοῦ
Φασισμοῦ καὶ Ναζισμοῦ στὴν παραλία Φλοίσβου
Παλαιῦ Φαλήρου**

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ

- «Η Ένωση Κωνσταντινουπολιτών» με τα δύο μέλη σωματεία <http://www.enokon.gr/>
«Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών»
«Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας»
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών» <http://www.cpolitan.gr/>
- «Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος» <https://sylogoskbe.wordpress.com/>
- «Αδελφότης Κωνσταντινουπολιτών Μεγάλου Ρεύματος "Ο Ταξιάρχης"» <http://www.megarevma.gr/>
- «Σύνδεσμος Μεγαλοσχολιτών» <http://www.megalisxoli.gr/>
- «Σύλλογος Ζαππίδων» <https://www.facebook.com/events/610745252286345/>
- «Σύνδεσμος Κεντρικιάδων»
- «Σύνδεσμος Ιωακειμειάδων»
- «Φιλανθρωπικός Σύνδεσμος Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως»
- «Αθλητικός Όμιλος Ταταύλα» <http://www.tatavlasc.gr/>
- «Αθλητικός Σύλλογος Πέρα» <http://as-pera.gr/>
- «Αθλητικό Βυζαντινό Κέντρο»
- Σύλλογος Πριγκηπιανών «Άγιος Γεώργιος ο Κουδουνάς» <https://www.facebook.com/SylogosPrigipianon/>
- «Μορφωτικός Σύνδεσμος Χάλκης «Ο Άγιος Νικόλαος» <http://www.halki-morf-sind.gr/>
- «Ο Εν Αθήναις Σύλλογος Μουσικοφίλων Κωνσταντινουπόλεως» <http://www.cmkon.org>
- «Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Ζωγραφειωτών Κωνσταντινουπόλεως» <http://sezografyon.gr/home/>
- Εστία Κωνσταντινουπόλεως <http://estiakon.gr/>
- Σύνδεσμος Ελλήνων Βετεράνων Αθλητών Στίβου Κωνσταντινουπολιτών
- Μορφωτικός Σύνδεσμος Μακροχωρίου Κωνσταντινουπόλεως «Το Έβδομο του Βυζαντίου» <https://www.facebook.com/makrochoricon/>

ΣΩΜΑΤΕΙΑ ΕΚΤΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Γερμανίας»
- «Ομοσπονδία Κωνσταντινουπολιτών Αυστραλίας» με 3 σωματεία στις περιοχές της Αυστραλίας
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ελβετίας» www.agcos.ch
- «Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Ηνωμένου Βασιλείου» <https://www.facebook.com/acguk.net/>

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- «Επτάλοφος» Ιστορική Βιβλιοθήκη Μελέτης και Έρευνας
- Σύλλογος των Φίλων της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.
- Φίλων Βυζαντινών Τεχνών
- Πολιτισμού & Κοινωνικής Ανάπτυξης.
- Ένωση Κωνσταντινουπολιτών Μικρασιατών Βορείου Αττικής η "Αγία Σοφία".
- Εταιρεία Μελέτης της καθ' ημάς Ανατολής <https://www.facebook.com/etmelan1/>
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών Σικάγου.
- Ελληνικός Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών περιοχής Washington D.C.